

момента да влѣза. Много посещения имашъ, бе!

Самокосовъ. (Подава хиледарката) трѣбва да ти повърна заетата сума.

Разлоговъ. Ама защо? Азъ я дадохъ, защото... Рекохъ, нуждаешъ се. (Като взема паритѣ) Нищо. После ще получишъ напълно.

Самокосовъ. Азъ се отказвамъ.

Разлоговъ. Защо така!... Ти още се страхувашъ!

Самокосовъ. Не е само до страха. Азъ решихъ да не се замѣсвамъ въ такива работи. За мене е безспорно, че нѣма престѣпление не открыто. И че кога да е-тая афера ще бѫде разкрита.

Разлоговъ. Азъ съмъ смутенъ, Самокосовъ. И незнамъ какво да ти кажа. Мисля обаче, че ще се каятъ единъ денъ.

Самокосовъ. Бихъ желалъ за друго да се кая; но затова, което ми повѣриши — не е по силитѣ ми.

Разлоговъ. (Като изгледва наоколо) Прости ми че ще бѫда откровенъ. Това което виждамъ — то дѣло на честенъ трудъ ли е?

Самокосовъ. Не е.

Разлоговъ. Тогава?

Самокосовъ. Основата но това е една любовь. а не участие въ такъва, което ми предложи вчера.

Разлоговъ. Значи, разлика въ величи на престѣплението...

Самокосовъ. Азъ се убедихъ, че малкото престѣпление днесъ се счита за добродетель. И за това не се боя отъ моята любовь.